

ผลของการใช้การสะท้อนตนเองต่อการลดความหุนหันของเด็กรอายุ 10 - 12 ปี ในสถานสงเคราะห์เด็ก

นางสาวอรพินทร อนงคณะตระกูล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาจิตวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-566-050-7

EFFECTS OF USING SELF-INSTRUCTION IN THE REDUCTION OF IMPULSIVITY

OF TEN TO TWELVE YEAR OLD INSTITUTIONALIZED CHILDREN.

Miss Orapin Anongkhanatrakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Psychology

Graduate School

Chulalongkorn University

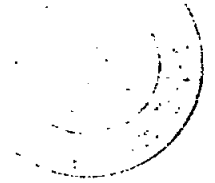
1985

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้การลดตนเองต่อการลดความรุนแรงของเด็กอายุ 10 - 12 ปี
ในสถานเลี้ยง เคราะห์เด็ก

โดย นางสาวอรุณทิพย์ อนนตะระกุล

ภาควิชา ศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ เข็มมสุภาชาติ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
(ร้อยศาสตราจารย์ ดร. สุประสิทธิ์ บุณนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ เข็มมสุภาชาติ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสรัศ โหริแก้ว)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจนา โภคระกุล)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

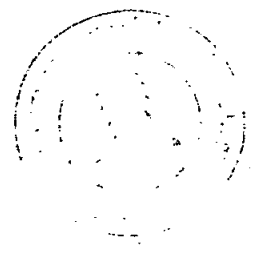
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้การเล่นตนเองต่อการลดความหุนหันของ เด็กอายุ 10 - 12 ปี
ในสถานสงเคราะห์เด็ก

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรพินภัทร์ อนงคณะตระกูล

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมโภชน์ เขี่ยมสุภาจิต

ภาควิชา จิตวิทยา

ปีการศึกษา 2528

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้การเล่นตนเองต่อการลดความหุนหันของ
เด็กอายุ 10 - 12 ปี ในสถานสงเคราะห์เด็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 10 - 12 ปี ในสถาน
สงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด จำนวน 30 คน ซึ่งทำแบบวัดความหุนหัน MFFT ได้คะแนนผิดพลาด
สูงมากกว่ามีพื้นฐานของเด็กวัยเดียวกัน และใช้เวลาสนองตอบต่ำกว่ามีพื้นฐานของเด็กวัยเดียวกัน
โดยที่มีพื้นฐานของคะแนนผิดพลาดและเวลาสนองตอบนี้เทียบจากตารางเกณฑ์ปกติซึ่ง Salkind
(1978) จัดทำขึ้นสำหรับเด็กเป็นกลุ่มเล่นตนเอง กลุ่มเล่นกลวิธี และกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก
กลุ่มละ 10 คน การวิจัยใช้การทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมทดลองก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล
แต่ละกลุ่มได้รับการฝึก 9 ครั้ง ครั้งละ 20 - 60 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง
ทำแบบวัดความหุนหัน MFFT ขึ้นในระยะหลังทดลอง และติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำแล้วทดสอบความ
แตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเล่นตนเองมีความหุนหันลดลงจากระยะ
ก่อนทดลอง โดยด้านคะแนนผิดพลาดในระยะหลังทดลองและติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านเวลาสนองตอบในระยะหลังทดลองและติดตามผลไม่แตกต่าง
จากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มเล่นตนเอง กลุ่มเล่นกลวิธี และกลุ่มฝึก
ทำกิจกรรมใน เครื่องมือฝึกมีความหุนหันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2

Thesis Title Effects of Using Self-Instruction in The Reduction of
 Impulsivity of Ten to Twelve Year Old Institutionalized
 Children.

Name Miss Orapin Anongkhanatrakul

Thesis Advisor Assistant Professor Sompoch Iamsupasit, Ph.D.

Department Psychology

Academic Year 1985

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the effects of Self-Instruction in the reduction of impulsivity of 10 - 12 year old institutionalized children. The subjects were thirty 10 - 12 year old children from Parkred Home for Boys whose scores fell above the sample median for errors, and below the sample median for latency on the MFFT. These thirty subjects were randomly assigned to 3 groups : a self-instruction group , a strategy approach group and a group using exercise forms. Each group included ten children. This study used the ABF control group design. All subjects were administered the MFFT as a posttest and a follow up test.

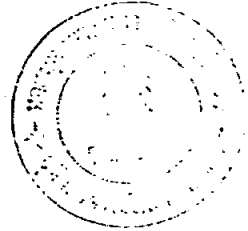
The data were analyzed through the two-way analysis of variance with repeated measures and Tukey's pairwise comparisons. Results indicated that subjects using self-instruction had lower impulsivity scores: for this group there was a reduction of error scores from the pretest to the posttest and the follow-up, significant at the .05 level; there was no significant reduction of latency scores from the pretest to the

posttest and the follow up. There was no significant difference on impulsivity scores among the three groups, i.e. self-instruction, strategy approach and exercise forms.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

ตลอดระยะเวลาในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษารวมทั้งการทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมโภชน์ เข้มมสุภาอิต เป็นแบบอย่างของครูผู้ซึ่งให้สิ่งต่าง ๆ กับศิษย์ในทุกโอกาสที่จะให้ได้ ผู้วิจัยซาบซึ้งและตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่อาจารย์มอบให้ทั้งในด้านความรู้ ความคิด แนวทางชีวิต ความเอื้ออาทรห่วงใย ความช่วยเหลือ และพลังใจในการเผชิญกับภาวะที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์เป็นผู้ทำให้ศิษย์ตระหนักถึงการมีชีวิตอย่างมีคุณค่าต่อผู้อื่น ผู้วิจัยขอรำลึกถึงพระคุณของอาจารย์และคุณค่าแห่งชีวิตที่อาจารย์มอบให้ศิษย์ตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเด็กในสถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านปากเกร็ดที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย ขอขอบคุณ คุณศิริลักษณ์ สุรการ นักสังคมสงเคราะห์ซึ่งกรุณาติดต่อและช่วยเหลือการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านปากเกร็ดซึ่งให้ความร่วมมือ ความเอาใจใส่ อำนวยความสะดวกให้กับผู้วิจัยตลอดระยะเวลาของการวิจัย

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบูลย์ เทวรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประภอบ คุปรัตน์ ในการแนะนำ และติดต่อให้ผู้วิจัยมีโอกาสศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในโรงเรียนต่าง ๆ ขอขอบคุณคณาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนเพชรเกษมที่ให้โอกาสและความร่วมมือในการศึกษาพัฒนาแบบทดสอบและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณคณาจารย์และนักเรียนโรงเรียนวัดหัวลำโพง โรงเรียนวัดหงษ์รัตนาราม โรงเรียนสตรีศรีสุทธาศาม โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา โรงเรียนวัดประยูรวงศ์ และสถานแรกรับเด็กหญิงพญาไทที่ให้โอกาสและร่วมมือในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อนการวิจัย ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาและความร่วมมือของคณาจารย์และนักเรียนทุกคนเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ อาจารย์ฉิม ทรัพย์ ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษาด้านภาษา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในน้ำใจ การเสียสละทั้งเวลาและความคิดให้กับผู้วิจัย คุณดาราวรรณ ต๊ะปันทา คุณรัตนา บุตมาตุล และคุณอรุลา ไทยการุณวงศ์ เพื่อนที่เอื้ออาทรและช่วยเหลือทุกครั้งและผู้วิจัยประสบปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณดารณี ประคองศิลป์ และคุณอัญชลี หมีนสังข์ เพื่อนที่ช่วยผู้วิจัยในการทดสอบความทนทานของเด็ก คุณวิไล สิทธิเสร์พิทักษ์ และคุณพรเพ็ญ เพชรลุ่มศิริ เพื่อนที่ช่วยค้นคว้าเอกสารประกอบการวิจัย

ผู้วิจัยขอรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ สันหลัง และ
ให้กำลังใจกับผู้วิจัยตลอดมาจนกระทั่งมีโอกาสศึกษาและทำการวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

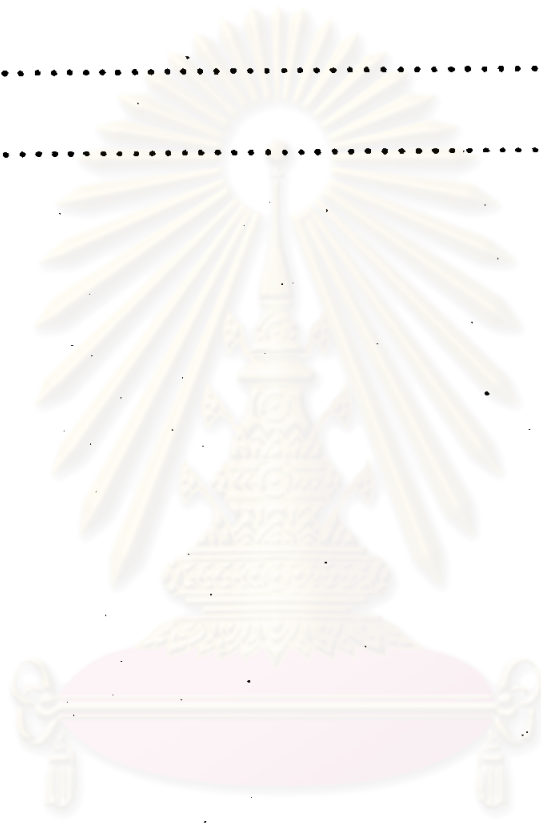
อรพินทร อณรงค์ตระกูล

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวความคิดเกี่ยวกับการลอนตนเอง	8
แนวความคิดเกี่ยวกับความทู่หนั้น	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
ปัญหาในการวิจัย	37
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	37
ตัวแปรในการวิจัย	38
สมมติฐานในการวิจัย	38
ขอบเขตการวิจัย	38
คำจำกัดความในการวิจัย	38
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	39
2. วิธีดำเนินการวิจัย	40
การออกแบบการวิจัย	40
กลุ่มตัวอย่าง	41
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
วิธีดำเนินการทดลอง	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	49

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4. การอภิปรายผลการวิจัย	67
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	93
ประวัติผู้วิจัย	104

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.	คะแนนผิดพลาดจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ของผู้รับการทดลองแต่ละคน และค่าเฉลี่ยของคะแนนผิดพลาดของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก กลุ่ม ลื่อนกลวิธี และกลุ่มฝึกการล่อนตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และ ติดตามผล	51
2.	เวลาสนองตอบจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ของผู้รับการทดลองแต่ละคน และค่าเฉลี่ยของเวลาสนองตอบของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมใน เครื่องมือฝึก กลุ่ม ลื่อนกลวิธี และกลุ่มฝึกการล่อนตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล ซึ่งเวลาที่ใช้มีหน่วยเป็นวินาที.....	53
3.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนผิดพลาด จากแบบวัดความทუნหัน MFFT ของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก กลุ่ม ลื่อนกลวิธี และกลุ่มฝึกการล่อนตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล	54
4.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเวลาสนองตอบ จากแบบวัดความทუნหัน MFFT ของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก กลุ่ม ลื่อนกลวิธี และกลุ่มฝึกการล่อนตนเอง ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล ซึ่งเวลาที่ใช้มีหน่วยเป็นวินาที	55
5.	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผิดพลาดจากแบบวัด ความทუნหัน MFFT ของ กลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก กลุ่ม ลื่อนกล วิธี และกลุ่มฝึกการล่อนตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และ ติดตามผล	59
6.	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผิดพลาดจากแบบวัด ความทუნหัน MFFT ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือ ฝึกเป็นรายคู่	60

ตารางที่

หน้า

7.	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผิดพลาดจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มสอนกลวิธีเป็นรายคู่ ...	61
8.	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผิดพลาดจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มฝึกการล่อนตนเองเป็นรายคู่	62
9.	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของเวลาสนองตอบจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก กลุ่มสอนกลวิธี และกลุ่มฝึกการล่อนตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล	63
10.	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ เวลาสนองตอบจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึกเป็นรายคู่	64
11.	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ เวลาสนองตอบจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มสอนกลวิธีเป็นรายคู่	65
12.	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ เวลาสนองตอบจากแบบวัดความทუნหัน MFFT ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มฝึกการล่อนตนเองเป็นรายคู่	66

สารบัญแนบภูมิ

แนบภูมิที่

หน้า

1. แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนผิดพลาดจากแบบวัดความหุนหัน MFFT ของกลุ่ม
ฝึกการสอนตนเอง กลุ่มสอนกลวิธีและกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก
ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล 56
2. แสดงค่าเฉลี่ยเวลาสนองตอบจากแบบวัดความหุนหัน MFFT ของกลุ่ม
ฝึกการสอนตนเอง กลุ่มสอนกลวิธี และกลุ่มฝึกทำกิจกรรมในเครื่องมือฝึก
ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล 57

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย